

2011-10-10

Jordbruksdepartementet

Rådets möte den 20-21 oktober 2011

Dagordningspunkt

Rubrik: Årliga konsultationer med Norge för 2011 - meningsutbyte

Dokument: Inget dokument har skickats ut ännu.

Tidigare dokument: -

Tidigare behandlad vid samråd med EU-nämnden: Inför förra årets förhandlingar inför rådsmötena 26 oktober samt 29 november 2010.

Bakgrund

EU förhandlar årligen med Norge om fiskekvoter och övriga regler för fisket för kommande år på gemensamma och gemensamt förvaltade bestånd i Nordsjön, Skagerrak och Kattegatt. Årsförhandlingarna baseras på långsiktiga fiskeavtal mellan EU och Norge. Förhandlingsresultaten förs in i EU:s kvotförordning, som fastställs vid jordbruks- och fiskerådet i december varje år.

Rättslig grund och beslutsförfarande

Avseende förhandlingsresultatet med Norge: artikel 218 i EUF. Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet efter Europaparlamentets godkännande. Vad gäller fastställandet av kvoter artikel 43.3 i EUF. Beslut fattas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag av kommissionen.

Svensk ståndpunkt

Regeringen anser att det är viktigt att komma överens med Norge om en gemensam hållbar förvaltning av bestånden och för Sverige viktiga fiskemöjligheter i Nordsjön, Skagerrak och Kattegatt, eftersom Sverige och Norge delar ansvaret för dessa områden. Vidare är Regeringens övergripande målsättning att tillse att den gemensamma fiskeripolitikens regelverk följs. Det gäller inte minst grundförordningens målsättning och principer om försiktighetsansatsens tillämpning baserat på välgrundade vetenskapliga råd och gradvist införande av ekosystemansatsen. ICES rådgivning ska således vara vägledande för förvaltningsbesluten. Långsiktiga förvaltnings- och återuppbyggnadsplaner bör noga följas, alternativt snarast upprättas i enlighet med försiktighetsprincipen. Bedömningar av kommissionen, och i förekommande fall av de regionala rådgivande nämnderna ska noga beaktas.

När det gäller kvotnivåer och associerade åtgärder menar regeringen således att förvaltningsplaner ska följas. När det gäller utbytet av kvoter (balansen) avser regeringen liksom tidigare år understryka att EU inte bör acceptera mer arktisk torsk än man kan kompensera för utan att det blir orimliga bördor för dem som inte får del av den värdefulla torsken. De kvoter som EU byter bort är värdefulla för de huvudsakligen små MS som drabbas. Regeringen avser också understryka att enligt EES-avtalet ska huvuddelen av kvoterna sökas utanför Nordsjön. Regeringen menar att man bör söka lösa balansen vid förhandlingarna i höst och inte ta upp diskussionerna igen under våren så som skett de senaste två åren. Det är viktigt för medlemsstaterna och deras fiskare att kunna planera fiskeåret enligt klara förutsättningar.

För svensk del ligger de största fiskeintressena inom ramen för Skagerrakavtalet (ursprungligen ett avtal mellan NO, SE och DK) samt det så kallade Naboavtalet, som omfattar svenskt fiske i norsk zon samt i Nordsjön, och som nu förvaltas av gemenskapen. Fiskemöjligheterna i Naboavtalet är fastställda enligt en förutbestämd fördelningsnyckel.

Europaparlamentets inställning

-

Förslaget

Förslag saknas eftersom dagordningspunkten avser ett meningsutbyte inför årets förhandlingar. Ministrarna ombeds som brukligt att ge vägledning till kommissionen och i år ber kommissionen om kommentarer vad gäller TAC:er och associerade åtgärder för de delade bestånden, samt vägledning vad gäller möjliga arter för kvotutbyte (balansen) i avtalet.

De årliga förhandlingarna är planerade att äga rum vid två tillfällen, i Bryssel den 14-18 november samt i Bergen den 28 november – 2 december. Huvudfrågorna som diskuteras är:

- Förvaltning av sju gemensamma bestånd i Nordsjön (nordsjötorsk, kolja, rödspotta, vitling, sill, makrill och sej) inklusive fastställandet och fördelningen av TAC:er.
- Förvaltning av gemensamma bestånd i Skagerrak
- Överenskommelse om utbyte av fiskemöjligheter
- Kontroll och andra tekniska åtgärder av gemensamt intresse.

TACer och associerade åtgärder för delade bestånd

I Nordsjön omfattas samtliga av de sju gemensamt förvaltade arterna av förvaltningsplaner, vitling utgör undantaget. Kommissionen skriver i sitt årliga policydokument att förvaltningsplanerna ska följas. I övrigt kommer diskussioner sannolikt att föras kring en ny förvaltningsplan för torsk i Nordsjön och Skagerrak. ICES bedömer att fiskeridödlighet och utkastet ökat trots att ett antal åtgärder inom ramen för torskåterhämtningsplanen samt i överenskommelse med Norge införts. ICES menar att planen i sig inte brister, men att implementeringen inte har fungerat.

Traditionellt har parterna vid förhandlingarna även enats om vissa tekniska regleringar och kontrollåtgärder. Kommissionen har dock aviserat att man inte kan utlova några regleringar som träder i kraft 2012, givet att Lissabonfördraget kräver medbeslutande i tekniska regleringar, vilket kan vara en relativt tidskrävande process. Emellertid kan vissa associerade åtgärder införas, dvs. åtgärder som är direkt kopplade till kvotregleringen.

Kvotutbyte i avtalet

Avtalet innehåller ett utbyte av fiskemöjligheter mellan parterna. En del av "balansen" är ett erbjudande från Norge om arktisk torsk, som de enligt EES-avtalet ska erbjuda EU. EU kompenserar Norge för detta genom andra fiskemöjligheter, traditionellt i första hand blåvitling och arter inom det bilaterala avtalet mellan EU och Grönland. Kvoterna för den delen av balansen ska enligt EES-avtalet sökas i huvudsak utanför Nordsjön. På senare år har det blivit allt svårare att finna betalningsmedel till Norge då kvoten för arktisk torsk ökat och kvoten för blåvitling och andra arter minskat. Under de tre senaste åren har EU inte kunnat finna nog betalningsmedel för hela erbjudandet, vilket inte hänt tidigare.

Utbyte av kvoter mellan parterna, den så kallade balansen, är en svår och känslig fråga där i första hand små medlemsstater menar att de får betala ett orimligt högt pris för torsk som bara kommer stora medlemsstater till del. Mottagande medlemsstater menar att de redan betalat för detta historiskt då Norge fått marknadstillträde genom EES-avtalet, och att medlemsländerna bör relatera detta till vad som kommer EU till stort till del.

Kommissionen menar att medlemsstaterna inte ska räkna vem som får fördelar av den arktiska torsken och vilka som får betala, utan uttrycker att det gagnar unionen i stort, samt att deras mål är att försöka finna betalningsmöjligheter för så stor del av erbjudandet som möjligt.

Gällande svenska regler och förslagets effekter på dessa

EU:s gemensamma fiskeripolitik (GFP) är ett fullständigt harmoniserat politikområde.

-

Ekonomiska konsekvenser

Förslaget medför inga budgetära konsekvenser för EU eller Sverige.

-